

Acum că ne-am întors la Domnul și am fost născuți din nou, Dumnezeu nu vrea să mai avem o conștiință rea, ci o conștiință bună și perfectă. El nu vrea să mai fim dominați de conștiință, ci dorește să ne curățăm pe noi înșine de o conștiință întinată. Există o cale mai bună de a relaționa cu Dumnezeu.

Haideți acum să vedem cum conștiința noastră împreună cu comportamentul sau purtarea noastră poate genera două tipuri de conștiințe care ne sunt ambele dăunătoare: o conștiință a faptelor moarte și o conștiință a păcatului. După cum știm deja, conștiința noastră ne anunță când am făcut ceva greșit. Când conștiința este tăcută pentru o perioadă mai lungă de timp din cauză că poate facem niște fapte bune, suntem mai morali sau poate nu încalcăm marea majoritate a poruncilor lui Dumnezeu, s-ar putea să începem să gândim și să simțim, fără să ne dăm seama, că am devenit vrednici de favoarea lui Dumnezeu și că ni se cuvin binecuvântările și puterea Lui, datorită faptelor noastre. În acel moment, noi ne-am format o conștiință a faptelor noastre bune. Biblia numește aceasta conștiința faptelor moarte și voi explica mai bine în câteva momente ce sunt, de fapt, faptele moarte. În aceeași manieră, când conștiința ne spune în mod repetat pentru o perioadă mai lungă de timp (și îi permitem să facă acest lucru) că am greșit, că am păcătuit împotriva lui Dumnezeu și că am eșuat, aceasta ne va face să ne simțim condamnați și nevrednici de favoarea lui Dumnezeu, de binecuvântările și de puterea Sa. În acel moment, noi ne-am dezvoltat o conștiință a păcatului, o mentalitate că încă suntem păcătoși. Nici una dintre aceste două situații nu este bună sau de dorit. O conștiință perfectă este aceea căreia nu-i permitem nici să se bazeze pe faptele bune pentru acceptare înaintea lui Dumnezeu, și nici să ne condamne din cauza păcatului. Cartea Evrei acoperă ambele scenarii în capitolele 9 și 10. Să citim primul pasaj din capitolul 9:

Evrei 9:9-14 (NTR)

⁹ Aceasta este o ilustrație a timpului prezent, arătând că atât darurile, cât și jertfele care erau aduse *nu puteau să ducă la desăvârșire conștiința celui care se închina.*

¹⁰ Acestea sunt în legătură numai cu mâncarea, cu băutura și cu diferite ceremonii de purificare; sunt reguli exterioare, care există până la vremea stabilirii noii ordini.

¹¹ Însă atunci când Cristos, ca Mare Preot al lucrurilor bune care au venit, a intrat în cortul mai mare și perfect care nu este făcut de mâini – adică nu este parte a acestei creații –

¹² nu cu sânge de capre și de viței, ci cu propriul Lui sânge, a intrat o dată pentru totdeauna în Locul Preasfânt, obținând astfel o răscumpărare veșnică.

¹³ Dacă sângele caprelor și al boilor și stropirea cu cenușa unei juninci îi sfințește pe cei pângăriți (având în vedere curățirea trupului),

¹⁴ cu cât mai mult sângele lui Cristos – Care, prin Duhul veșnic, S-a dat pe Sine, fără pată, lui Dumnezeu – *va curăți conștiința noastră de faptele moarte*, pentru a ne închina Dumnezeului celui Viu!

Dacă punem împreună versetele 9 și 14, putem observa că a fi făcuți perfecți în ceea ce privește conștiința noastră înseamnă a ne curăța conștiința noastră de faptele moarte. Legea de jertfe a Vechiului Testament nu a putut realiza acest lucru. Ce sunt faptele moarte?

Faptele moarte sunt fie fapte bune făcute dintr-o motivație greșită, fie fapte bune pe care ne bazăm ca și neprihănire în fața lui Dumnezeu.

De exemplu, fariseii și saducheii nu se vedeau pe ei înșiși ca fiind păcătoși, ci dimpotrivă, se vedeau neprihăniți din cauză că respectau Legea exterioară, se concentrau mai mult pe exterior, și la nivelul minții lor ei nu își încălcau conștiința. Ei erau niște oameni morali și buni în ochii lor. Conștiința lor nu îi acuza, ci le creștea încrederea de sine. Ei nu aveau o conștiință a păcatelor lor, ci o conștiință de fapte moarte. Cu alte cuvinte, ei erau mai mult conștienți de faptele lor bune decât de multitudinea păcatelor lor.

Când credincioșii în Cristos cred că dacă țin post și se roagă mai mult, sau nu fac lucruri imorale, sau fac o lucrare de slujire pentru Dumnezeu, din cauza aceasta Dumnezeu ar trebui să îi binecuvânteze sau să lucreze cu putere prin ei, atunci conștiința lor este rea și plină de

fapte moarte, de care trebuie să fie curățată. Credincioșii trebuie să aibă conștiința neprihănirii lui Cristos și să fie conștienți de faptul că aprobarea înaintea lui Dumnezeu, favoarea lui Dumnezeu și binecuvântările Sale sunt bazate doar pe neprihănirea lui Cristos, și nu pe faptele lor bune sau disciplinele lor spirituale. A nu fi conștienți de faptele noastre bune nu înseamnă că nu există un bine absolut în lume; nu înseamnă că ar trebui să fim indiferenți față de orice faptă bună sau să negăm existența binelui. Faptele bune sunt bune, lui Dumnezeu Îi plac, și noi ar trebui să urmărim să le facem într-o cât mai mare măsură. De fapt, Dumnezeu este Cel care a pregătit deja multe fapte bune dinainte pentru noi în Cristos, ca noi să umblăm în ele (Efeseni 2:10), și pentru care tot El ne va și răsplăti la sfârșit. Însă a nu fi conștienți de faptele noastre bune înseamnă să nu ne bizuim pe acele fapte bune în mintea noastră ca fiind temeiul prin care primim ceva de la Dumnezeu. Același lucru este valabil și cu disciplinele spirituale cum ar fi postul, rugăciunea, închinarea sau meditarea la Cuvânt. Acestea sunt toate foarte bune și ele trebuie să fie făcute pentru că ele ne schimbă pe noi și mintea noastră astfel încât să manifestăm o mai mare credință în viețile noastre, care la rândul ei, materializează mai multe binecuvântări pentru noi în lumea naturală. Însă, aceste discipline nu Îl schimbă pe Dumnezeu și nici nu Îl determină să facă ceva pentru noi. El deja a făcut totul pentru noi și ne-a dat totul. Disciplinele doar ne ajută pe noi să obținem mai repede și într-o măsură mai mare ceea ce Dumnezeu deja ne-a dat. Acum haideți să citim despre celălalt tip de conștiință în Evrei 10:

Evrei 10:1-4 (BTF2015)

¹ Fiindcă Legea, având o umbră a lucrurilor bune ce vor veni și nu însăși imaginea lucrurilor, nu poate niciodată să desăvârșească pe cei ce se apropie de ea cu acele sacrificii, pe care le-au oferit neîncetat an după an.

² Altfel, nu ar fi încetat ele să fie oferite? Pentru că închinătorii trebuiau să *nu mai aibă conștiința păcatelor*, o dată curățați.

³ Totuși, în sacrificiile acelea este o reamintire a păcatelor în fiecare an.

⁴ Fiindcă este imposibil ca sângele taurilor și al țapilor să înlăture păcatele.

Acest pasaj vorbește despre a nu mai avea o conștiință a păcatelor. Acest lucru a fost realizat în Cristos, dar nu a putut fi realizat în timpul Legii. Ispășirea în Vechiul Testament doar acoperea temporar păcatele. Sângele lui Isus însă nu doar ne-a acoperit păcatele atunci când a făcut ispășire pentru noi, ci ne-a curățat de toate păcatele noastre pentru totdeauna. Păcatele noastre – atât din trecut și prezent, cât și din viitor – au fost toate șterse și eliminate o dată pentru totdeauna. Acesta este motivul pentru care noi nu ar mai trebui să fim conștiinți de păcatele noastre. Noi nu trebuie să ne mai vedem pe noi înșine ca și păcătoși, chiar și atunci când încă mai păcătuim, pentru că păcatele noastre viitoare au fost și ele deja șterse. A nu fi conștiinți de păcatele noastre nu înseamnă că păcatul nu mai este păcat, că răul nu mai există sau că Dumnezeu a devenit mai blând cu păcatul; ci înseamnă mai degrabă a nu ne concentra pe faptele noastre păcătoase, ci pe neprihănirea lui Cristos. Acest lucru înseamnă că în mod continuu, atunci când conștiința noastră ne condamnă de ceva ce am făcut greșit, noi nu rămânem sau zăbovim prea mult în condamnarea conștiinței, ci agreăm repede cu ceea ce Cuvântul lui Dumnezeu spune despre noi, și anume, că încă suntem neprihăniți prin Cristos, pentru că sângele lui Cristos a șters deja acea faptă păcătoasă.

Am auzit pe unii predicatori afirmând că în Noul Testament, a nu avea conștiința păcatelor înseamnă că nu mai există binele și răul în fața lui Dumnezeu, ci doar Duhul Sfânt este acum Cel care decide ce este bun și ce este rău, chiar dacă unele din acele decizii și lucruri s-ar putea să fi fost considerate ca fiind rele în Vechiul Testament. De exemplu, minciuna este un păcat clar în Biblie, dar în anumite circumstanțe ea ar putea să nu fie considerată păcat. Dacă guvernul persecută biserica și ne cere să dezvăluim locația ascunsă a fraților și surorilor noastre, ce facem atunci? Le spunem sau mințim că nu știim? Unii afirmă că a minți în această situație nu este un păcat pentru că este făcut din dragoste pentru frați. Este oare așa? Cu alte cuvinte, scopul scuză mijloacele. Dar ce ar fi dacă există o altă opțiune, pe care poate nu am văzut-o încă, prin care putem atât să protejăm pe frații și surorile noastre, cât și să nu mințim? Dacă ne gândim la momentul în care fariseii au adus-o pe femeia prinsă în adulter în fața lui Isus, omenește vorbind, părea că Isus nu avea nici cale de ieșire din acea dilemă. Pe de o parte, dacă ar fi spus "Nu o omorâți", atunci ar fi venit împotriva Legii și ar fi înfuriat întreg poporul. Pe de altă parte, dacă ar fi spus "Omorâți-o", atunci nimeni nu ar mai

fi crezut în mesajul Său de dragoste și milă. Însă, prin înțelepciunea lui Dumnezeu, Isus a găsit o a treia variantă la care nu s-a gândit nimeni și prin care a reușit să păstreze atât Legea cât și mesajul său de dragoste. El a reușit să împace două lucruri aparent contradictorii: dreptatea Legii cu dragostea Tatălui. În același fel, a nu mai avea o conștiință a păcatelor nu înseamnă că binele poate deveni rău, sau că răul poate deveni bine, în funcție de circumstanțe. Binele rămâne bine, și răul rămâne rău; dar noi trebuie să ne focalizăm pe neprihănirea lui Isus care a împlinit tot binele și care a plătit pentru pedeapsa întregului rău. În El, dreptatea și dragostea s-au îmbrățișat, adevărul și mila s-au întâlnit, și neprihănirea și pacea s-au sărutat, după cum este scris în Psalmul 85:10:

Psalmii 85:10 (BTF2015)

¹⁰ *Mila și adevărul s-au întâlnit; dreptatea și pacea s-au sărutat.*

Este atât de trist să vezi că în majoritatea bisericilor din ziua de azi se cultivă mai mult conștiința păcatelor decât conștiința neprihănirii. "O, trebuie să ne cercetăm inimile, să ne evaluăm pe noi înșine și faptele noastre, și să fim asigurați că suntem bine cu Dumnezeu. Trebuie să ne asigurăm că ne mărturisim toate păcatele", când de fapt Dumnezeu se așteaptă ca nici să nu ne mai gândim la păcat, din moment ce am fost curățați o dată pentru totdeauna, după cum este scris în Evrei 10:2. Să vă dau un exemplu. Dacă ai împrumutat bani de la cineva, nu-i așa că de fiecare dată când te întâlnești cu acea persoană de la care te-ai împrumut, vei avea acea datorie în conștiința ta? Te vei simți îndatorat. Și apropo, gândește-te de două ori înainte de a împrumuta bani cuiva, pentru că există șanse ridicate de a pierde acea relație. E mai bine poate să binecuvântezi cu banii respectivi dacă poți, sau să nu împrumuți deloc. Atât timp cât te simți îndatorat față de cineva, te va face să eviți să te întâlnești cu acea persoană. În același fel, dacă te simți mereu îndatorat față de Dumnezeu (și asta este ceea ce conștiința păcatului reprezintă), vei dori să Îl eviți pe Dumnezeu pe cât mai mult posibil și vei fugi de El, pentru că El îți reamintește de datoria pe care o ai. Însă, dacă nu ai conștiința păcatelor, atunci poți veni oricând liber înaintea lui Dumnezeu.

Aducerea aminte a păcatelor în fiecare an din Vechiul Testament este opusă eliminării complete a păcatelor din Noul Testament.

Să spunem că te duci la restaurantul tău favorit și comanzi tot ceea ce îți place, iar când mergi să plătești, chelnerul îți spune că altcineva ți-a plătit mâncarea comandată și că acea persoană dorește ca tu doar să te bucuri de ea. Acum, dacă acel chelner nu ți-ar fi adus la cunoștință că altcineva ți-a plătit deja factura, nu era ea totuși plătită? Desigur ca da! Apoi dacă acel chelner nu ți-ar fi adus la cunoștință că factura e deja plătită de altcineva, nu ți-ar fi rămas ție de plătit factura? BA DA! Aceasta este exact și problema cu lumea de astăzi. Isus deja a plătit pentru toate păcatele noastre, dar chelnerii nu ne informează de plata deplină a datoriei noastre.

Neprihănirea de sine se naște dintr-o conștiință plină de păcate.

Noi încercăm să facem ispășire pentru păcatele noastre, însă moartea lui Isus ne-a dat o conștiință care e liberă de păcate.

Versetele 1 și 2 din Evrei 10 ne spun că Legea a fost o umbră a lucrurilor bune ce urmau să vină; și lucrurile bune ce urmau să vină erau următoarele: (1) închinătorii vor fi curățați o dată pentru totdeauna; (2) aceștia vor înceta să aducă jertfe repetate; (3) și nu vor mai avea o conștiință a păcatelor. A funcționat oare jertfa lui Isus? Dacă a funcționat, atunci noi nu mai trebuie să avem nici o conștiință a păcatelor.

De fiecare dată când suntem conștienți de păcat, noi insultăm atât plata făcută de Domnul nostru Isus Cristos, cât și pe Cel care a primit plata – adică pe Dumnezeu, Tatăl.

Acesta este adevărul, chiar dacă ne vine poate greu să îl auzim, mai ales după ani de zile în care poate am văzut lucrurile dintr-o perspectivă diferită. Când suntem conștienți de păcat, noi afirmăm de fapt, că Dumnezeu nu a fost mulțumit de jertfa lui Isus. Dacă toată datoria noastră a fost plătită, însă noi nu știm acest lucru sau nu-l credem, atunci aceasta ne va afecta într-un mod negativ. Dacă ținem datoria păcatului în conștiința noastră, aceasta poate aduce boală, depresie, un ciclu nesfârșit de păcat, condamnare, și în cele din urmă, moarte fizică prematură.

De ce sunt încă credincioșii în ziua de azi așa de conștienți de păcat? Pentru că conștiința de păcat este predicată de multe ori de la amvon, crezând că aceasta îi va ajuta pe credincioși să nu păcătuiască. Deși poate acești predicatori au intenții bune, acest lucru este greșit.

Exact conștiința păcatului este cea care îi face pe credincioși să păcătuiască și mai mult.

Așadar, haideți să vedem cum ne putem curăța conștiința noastră de păcate și cum putem astfel să devenim liberi de conștiința păcatelor.

Ascultă / Vizionează / Descarcă

Puteți asculta mesajul audio al acestui articol, puteți urmări mesajul video sau îl puteți descărca în diferite formate (mp3 / mp4 / pdf) de pe următorul link:

[Conștiința păcatelor și a faptelor moarte](#)